

DE ARDENNEN ANDERS

Tekst: **Fanny Lardot** en **Audrey Quoitin**

Herbronnen in ORVAL en HURTEBISE

Het lijkt wel alsof er in onze westerse samenleving niet veel tijd en ruimte meer is om geloof praktisch te belijden. Nochtans zijn er ook vandaag nog heel wat pelgrims. De moderne bedevaarder trekt naar religieuze plekken, zoals kloosters. Die instellingen ademen geschiedenis en blijven intrigeren. Het beeld van de teruggetrokken gemeenschap die zich afsluit voor de wereld klopt wel niet meer helemaal. Monniken en kloosterzusters bieden een gastvrij onthaal voor al wie zich even wil bezinnen. Broeder Bernard-Joseph en zuster Marie-Raphaël openen voor ons de deuren van hun oase van rust.

Weer leren stil en traag zijn in HURTEBISE

Zuster Marie-Raphaël ontvangt al enkele jaren de gasten van het klooster Onze-Lieve-Vrouw van Hurtebise. Ze is afkomstig van Vlaams-Brabant, maar kwam in 1988 onder de betovering van deze plek. Ze besloot om hier haar persoonlijke relatie met God verder uit te bouwen. Zij vertelt ons over haar dagelijkse taken.

“Wij doen niet aan toerisme in de gebruikelijke zin van het woord. Hier onthalen we mensen, al dan niet gelovigen, die op zoek zijn naar innerlijke vrede. Het is zeker niet de bedoeling om te concurreren met het logiesaanbod in de streek. Wij merken dat mensen alsmaar vermoeider zijn. Ze leven in een wereld vol lawaai en staan erg onder druk. In het hart van de weelderige natuur van Belgisch Luxemburg zijn er nog veel ongerepte en vredige plekken. Stilte wordt dan een luxe, die toch niets kost. Dat moet je beschermen, koesteren en daarvoor is onze omgeving ideaal.”

De evolutie van de religieuze gastvrijheid

Het klooster van Hurtebise bestaat sinds 1939. Vroeger was het een uitgestrekt plattelandscap. Er vestigde zich een gemeenschap van benedictinessen die zich vooral toelagde op het gebed en gastvrijheid, volgens de regel van Benedictus zelf. De gasten komen alleen, met twee of in groep, om zich enkele dagen lang te herbronnen.

“Sinds enkele jaren komen er meer en meer Vlamingen en ook agnosten en atheïsten hier uitblazen. De mensen weten dat ze allemaal op dezelfde manier zullen onthaald en behandeld worden, ongeacht hun filosofie. Hun levensroute en hun gedachtewereld sluiten aan op de onze. We kregen in het klooster trouwens ook al moslims en zelfs Tibetaanse boeddhisten over de vloer, die hier bijvoorbeeld nader kennis komen maken met de christelijke principes.”

Allerlei drijfveren

Zuster Marie-Raphaël merkt vooral twee einddoelen bij de gasten. Een aantal wil het eigen geloof verdiepen en contact leggen met de kloosterzusters. Met zeventien zijn ze nog. Twee ervan staan in voor het onthaal van de gasten. *“We kunnen ook rekenen op vrijwilligers om dit onthaal en ieders persoonlijkheid in goede banen te leiden.”*

De meeste gasten komen naar hier om weer te leren omgaan met stilte, om weer te bidden. Lezen, schrijven, wandelen, studeren, bezinnen zijn evenveel manieren om dat doel te bereiken.

Om iedereen te helpen om hier in een serene sfeer te vinden wat ze zoeken, peilt zuster Marie-Raphaël bij elke gegadigde vooraf naar diens spirituele zoektocht en verwachtingen. *“Een beweegreden die vaak naar boven komt, is de nood aan herbronning. Bijgevolg gelden er enkele basisregels zoals wederzijds respect, onderlinge hulp en gezelligheid aan tafel.”*

Nieuw in Hurtebise

“Naast het klassieke onthaal in volpension in één van de dertig kamers van het klooster, werden andere gebouwen gerenoveerd om meer autonome nieuwe logeeralternatieven te kunnen aanbieden. Enerzijds een afgelegen hoeve met een slaapzaal en een keuken voor jeugdbewegingen. Anderzijds nieuwe ermitages voor mensen alleen of stellen om uit te rusten. Wij stellen ons ook open voor de buitenwereld. Enkele keren per jaar worden lezingen en activiteiten voor volwassenen en kinderen georganiseerd, die wel altijd verband houden met de liturgie.”

Wat denken de jongeren van deze plek? Nathanaël, van het instituut 'Le Tremplin' uit Moeskroen, dat te gast is in Hurtebise, vertelt het ons.

"Ik zit in het vierde jaar tuinaanleg en tuinbouw en was hier al eerder voor een stage. Een week lang helpen we de zusters met het onderhoud van hun tuin en de omgeving van het klooster. Ze zijn erg vriendelijk en het is er aangenaam werken. Het religieuze aspect stoort mij helemaal niet. Sommigen wonen de diensten bij, maar iedereen gaat wel naar de avondwake."

Gesprek met Jacques Delcourt, diaken en docent godsdienst aan het Institut du Sacré-Cœur van Barvaux.

"Ik organiseer al meer dan 30 jaar retraites en ik ga ook naar gebedslocaties met anders-gelovigen. De sfeer en aanpak verschillen erg. De kinderen zijn veel dynamischer en actiever. Ze zoeken eerder toenadering tot elkaar dan dat ze hun geloof willen belijden. Die plekken maken meestal heel wat gevoelens los. Ze zijn die sfeer van stilte en introspectie niet meer gewoon. Tijdens deze retraites kunnen ze andere manieren ontdekken om hun leven op te bouwen."

Saint-Hubert – B2

MONASTÈRE NOTRE-DAME D'HURTEBISE

rue du Monastère
B-6870 Saint-Hubert
+32 (0)61 61 11 27
hurtebise.accueil@skynet.be
<http://users.skynet.be/hurtebise>